Ч. 179. Субота 22 (9) серпня 1908. Рік XVIII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостевах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

З цісарского Двора. — Ще про послідну раду міністрів. — Нота Австро-Угорщини в справі Македонії. — Події в Туреччині.

„Korr. Wilhm." доносить: Є. Вел. Цісар повістане в Ішли до 3 вересня а відтак приїде на кілька днів до Відня. Побут в Ішли вплинув дуже користно на Монарха, котрий в сім році відбув особливо богато прогульок і ловів. Дня 6 вересня поїде Цісар до Будапешту а звідси до Ґеделе, де побуде 4 неділї. Дня 10 вересня в десяті роковини смерти бл. п. Цісаревої Єлисавети буде Цісар на заупокійнім богослуженю в катедральній церкві в Будапешті. Дня 15. вересня поїде Монарх до Вешпріма на угорскі маневри, котрі будуть тревати від 16 до 18 вересня. Звідси верне Цісар до Будапешту і в послідних днях вересня прийме членів угорскої і австрийскої делеґациї. В Будапешті побуде Цісар імовірно аж до перших днів жовтня а в половині жовтня верне до Відня. В тім часї послідує гостина іспаньского короля і королевої у Відни.

Послідна рада міністрів, як тепер доносять з Відня, займала ся установленем спільного буджету на 1909 р. а головно мала на цїли поінформувати точно обох президентів міністрів о теперішнім стані заграничної політики. Та обставина, що послідна конференция мінїстрів тревала довго, дасть ся тим пояснити, що міністер справ заграничних мав подати до відомости богато річий, а особливо поінформувати обох президентів кабінетів о молодотурецкім руху та о послідних подіях в Туреччині. Над тими повідомленями міністра справ заграничних розвела ся опісля довга дискусия. Постановлено також подібні конференциї ще кілька разів скликати. В справі босаньскій (що до заведеня автономії в сім краю) не порішено ще нїчого. Що же до угоди торговельної з Сербією, то австрийский президент мінїстрів має в сій справі порозуміти ся з партиями австрийскої палати послів. Кажуть, що коли би чеські і німецкі аґрарники наставали конче на то, щоби ся справа була парляментарно залагоджена, то в такім случаю палата послів була би скликана на кілька днів на засїдане.

Австрийске міністерство справ внутрішних відповіло вже на окружну російску ноту в справі реформ в Македонії в тім дусї, що Австро Угорщина годить ся вповні на відрочене всїх проєктів реформових. У відповіди тій поясняє ся також основи, на яких опирано ся у Відни від самого початку реформової акциї. Відповідь ся звучить:

„Ц. і к. правительство приняло окружну ноту петербурского кабінету з як найживійшим інтересом до відомости. Оно годить ся вповні на висказане в послідні резіме тої ноти переконане і єсть так само як і цісарско российске правительство того погляду, що треба би відложити кождий змагаючий до доповненя реформового дїла крок у Порти аж до того часу, коли держави у взаїмнім порозуміню будуть могли щось нового порішити.

„При сїй нагоді хоче віденьский кабінет зазначити коротко становище австро-угорскої політики що до послідних подій в Туречч чині.

„Коли — майже пять лїт тому назад — віденьский кабінет спільно з российским правительством взяв ся заводити признані за потрібні реформи у вілаєтах солуньскім, монастирскім і косівским, то зробив ся не лиш для охорони македоньских жителїв, але й в інтересї отоманьскої держави, та руководив се при тім виразно мирною і консервативною гадкою. Розходило ся о то, щоби поправити турецку адміністрацию в тих трох вілаєтах. Найновійший політичний рух в Туреччині стремить в сїй хвили до тої самої цїли, але єго метода єсть инша; добирають ся до самого кореня злого і заводять реформу адміністрациї в самім

Дещо про волосе.

Культурно гіґієнічна розвідка. — написав К. Вербин.

1.

Кілько волося на голові. — Природа волося. — Волохаті люди.

Може погадаєте собі, що то не цікаве, може навіть скажете, що й шкода було писати, бо то нїхто не буде читати; прецї кождий має волосе на голові, то знає єго. Коли так, то скажіть, кілько у вас волосків на голові? Не знаєте? То порахуйте. Не можете? Ну, то я вам скажу, лиш не жадайте від мене, щоби я анї „о волос" не помилив ся; я прецї анї вас не виджу і не знаю, яке у вас волосе, анї єго не рахую, а відтак і не у всїх людий голови однакові і длятого можу лиш більше менше вгадати. Отже коли ви руді, то у вас на голові яких 30.000 волосків. Руде волосе, бачите, буває звичайно грубше і длятого хоч єго менше, то оно здає ся нїби густе. Коли же ви чорняві, то у вас около 105.000 волосків, а коли білляві, то можете мати 140.000. Біляве волосе найтонше, а здорова людина, примірам якась панна, що уміє плекати своє волосе, може мати навіть 160.000 волосків. А коли ви лисі як коліно? — то не маєте зовсїм нїякого волося.

Звідкиж бере ся то волосе у чоловіка, що оно таке, як оно росте і чому випадає? Наш нарід иноді дотепний в своїх порівнанях: волосе у него то „боже пошитє". Господь Бог пошив нас стріхою, але й дав нам на то розум і почуване краси, щоби ми про ту стріху дбали, держали єї в порядку і плекали, а не дали їй як небудь рости; длятого й о тім тут поговоримо, а поки що розкажемо насамперед дещо про саму природу волося.

Коли вирвемо волосок з голови, то побачимо на єго кінци нїби малесеньку біляву булавку або цибульку; то **корінь волоска**. Тим корінем сидить волос у волосовій торбинці, малесенький ямочці в шкірі, а на днї тої торбинки виступає молода бородавинка, завязок волоска. В той завязок підходять з тїла кровоносні судинки і нерви, а на нїм сидить волос своєю цибулькою як капелюх на голові. Доки корінь волоса і завязок здорові, доти держать ся тїсно разом. Коли за здоровий волос потягнути, то чуємо біль, бо з волосом натягає ся і завязок, в котрім суть нерви, а ті дають нам знати, що завязок натягає ся. Волос росте від кореня із завязка в той спосіб, що на завязку нароставають заєдно з під споду рогові плиточки довкола, а серединою творить ся так сказати би, стрижінь. Сам волос, повисше кореня, складає ся з трох частий: зверха єсть на нїм дуже тоненька, прозора шкірочка, під нею грубша верства нїби кора, котра єсть вохка і в ній знаходять ся красильні тїльця, що надають краски волосю, а наконець саму середину займає стрижінь, котрого однак в т. зв. вовнистім волосю зовсїм нема. Волос не має вже в собі нїяких кровоносних судинок анї нервів і длятого нема вже в нїм житя; тому то й не чуємо болю, коли волосе стрижемо. Але волос тягне в себе із завязка вохкість і тим способом держить ся в добрім станї, не січе ся.

Ся будова волоса зараз нам дещо пояснить. Єсть загальний погляд, що коли підстригати, або таки й обстригати волосе при самій голові, то оно буде лїпше рости. Ті, що так думають, порівнують волосе з ростиною, котра розростає ся буйнїйше, скоро єї притинати. Таке порівнане однакож єсть хибне, бо не треба забувати, що цїла ростина єсть жива, що по нїй перепливають соки, котрі она тягне з кореня, а волос єсть мертвий і в нїм вже не перепливають ті соки, котрі би єго відживляли і відновлювали, отже через перетинане волосе не може скріпити ся. Противно, чим частійше, чим більше дразнимо їх завязки і не даємо їм спокою, тим більше силуємо їх до відроджуваня волося, аж они наконець ослабають, нидіють і перестають піддержувати волосе, а тоді лисїємо перед часом. Се поясняє нам також, длячого женщини, що носять дуже довге волосе майже нїколи або лиш дуже рідко лисїють. Волос у них дорастає до природної довготи, по многих роках випадає сам від себе, а на єго місце виростає новий, бо завязок неослаблений пускає новий волос. З того виходить така практична наука: Коли вже такий звичай, що стрижемо волосе, то не треба нїколи

Константинополи, щоби єї розширити відтак по цілій державі.

„Ми могли би собі лиш погратулювати, коли би тій системі, яку султан санкціонував, судило ся і удало ся завести користний стан для всіх підданих без ріжниці віроісповіданя і народности. То було завсїгди наміром нашої політики.

„Вже від початку теперішної кризи був віденьский кабінет тої гадки, що держави повинні заняти вижидаюче становище і що треба уникати кождого не на часі кроку, котрий би міг заострити положене; той свій погляд не залишив він висказати й петербургскому та й прочим кабінетам. Рішене царского правліня, щоби передане пляну реформ відложити, відповідає такій самій думці а ц. і к. правительство приймає его длятого з повним вдоволенем до відомости“.

З Константинополя доносять: Молодотурецкий комітет зрезиґнував з прислугуючого єму права контролї поліциї турецкої. — Характеристичне єсть, що богато офіцирів, котрі авансували внаслїдок протекциї, виступають тепер за ревізиєю подібних авансів. Часописи доносять, що султаньский войсковий кабінет і найвисша комісия інспекцийна будть знесені, внаслїдок чого піде у відставку 8 маршалків, 32 ґенералів і 22 офіцирів.

Новинки.

Львів, дня 21-го серпня 1908.

— З нагоди цїсарских уродин відправив Є. Е. еп. Чехович в катедр. церкві в Перемишли торжественне богослужене, на якім явили ся представителї сьвітских властий політичних і автономічних, маршалок кн. Сапіга, пос. Цеглиньский і ин. По полудни відбув ся ґалевий обід в палатї Експ. Еписк. Чеховича на 61 накрить, в якім взяли участь Владики перемискі з капітулами, ґенералїция з командантом корпуса бар. Піно на чолї, посли кн. Сапіга і Цеглиньский та представителї місцевих властий. Є. Е. Еп. Чехович вніс тоаст в честь Найяснїйшого Пана з початку в нїмецкій мові на руки бар. Піно, а закінчив в руській, почім присутні відповіли трикратно „Славно“ і „Hoch!“ Через цїлий час обіду концертувала перед палатою войскова музика 10 пп.

— Іменованя і перенесеня. Краєва Рада шкільна іменувала дїйстними учителями в ґімназиях між иншими отсих заступників учителїв: о. Івана Сатурского і Григория Тимощука в рускій ґімн. в Тернополи; приділила дїйстн. учит. Романа Гамчикевича з І польс. ґімн. до рускої в Перемишли; перенесла заступників учит.: Йос. Лебіщака з Бережан до рускої ґім. в Тернополи, Йосаф. Навара з руск. ґімн. в Перемишли до руск. ґімн. у Львові, Теодора Закалату з Бережан до руск. ґім. в Станиславові, Юрия Кришковского з руск. ґімн. в Станиславові до IV ґім. у Львові, Николая Лепкого з І до ІІ польск. ґімн. в Станиславові; іменувала заступниками учит. Теодора Гозу, Северина Леція, Луку Турчина, Мих. Возняка і Клим. Вахнянина в руск. ґімн. у Львові, Ром. Дубляницю в руск. ґімн. в Тернополи, Волод. Калиновича в руск. ґім. в Станиславові і Мих. Губчака в руск. ґімн. в Коломиї.

— Зі Станиславова. Вписи на І і ІІ рік приватної женьскої семинарії учительскої СС. Василиянок в Станиславові, Заболотівска 13 відбудуть ся дня 4 вересня, вступні іспити на І рік 5 і 7 вересня, 8 Богослужене, а 9 розпічне ся наука на обох роках. Кандидатки на І рік мають при вписі виказатись: 1) сьвідоцтвом крещеня, 2) послїдним сьвідоцтвом шкільним і 3) сьвідоцтвом лїкарским. Такса вписова виносити буде 5 К, а оплата місячна за науку 16 К.

— Дрібні вісти. Др. Вінярж, дотеперішний секретар львівского унїверситету, уступає з днем 1 вересня зі свого становища, а его заступником має стати др. Домковский. Др. Вінярж має обняти управу архіва, який має бути утворений при Намістництві.— В Ясеници, березівского повіта буде з днем 24 с. м. отворена при тамошнім урядї почтовім нова стация телеґрафічна. — Славний чеський поет Ярослав Верхлїцкий занедужав тяжко.— Невислїджений доси злодій добув ся до ґардероби оркестри міского театру а розбивши дві шафки вкрав в них флет і ноти вартости 200 К. — Є.В. Цїсар подарував правні наслїдки кари засудженим в процесї о розрухи на львівскім унїверситетї студентам Бабієви, Цїховскому, Р. Левицкому і Рахиньскому. — Нафтовий закіп „Ойль Сіті“ в Тустановичах коло Борислава остаточно загашено. Закіп той дає тепер на день 90 ваґонів кипячки.— В Йосифові коло Стоянова згоріло вчера 14 селяньских загород. — В заведеню для чищеня одїня в Станиславові настав вчера вибух бензини, в наслїдок чого 4 людий попекло ся. — В Рісні польскій стала ся вчера вечером о 9 год. мала пригода, котра однак наробила богато крику і перепудила людий. Поїзд ідучий зі Львова до Брухович рушив за борзо і висїдаючі ще особи, якась женщина і один мужчина попадали в наслїдок того на землю і трохи потовкли ся.

— Убийство на Знесїню. На Знесїню, зараз за жовківскою рогачкою, убив вчера зарібник Стефан Олеськів служницю Катерину Панасевичівну, стрілявши до неї з револьвера. Причиною убийства була месть. Олеськів залицяв ся до Панасевичівної і обіцював їй, що оженить ся з нею. Тимчасом Панасевичівна довідала ся, що Олеськів женатий і не жиє з жінкою, отже сторонила від него. Се гнївало Олеська і він навіть одного дня напав був на Панасевичівну та зранив єї ножем в груди. Поліция его тодї арештувала і віддала до суду, але суд уважаючи таку бійку за звичайне непорозуміне, випустив Олеськова на волю. Від тої пори Олесків відгрожував ся, що убє Панасевичівну і навіть купив був собі револьвер. Вчера рано, знаючи, що Панасевичівна, котра служила у посесора на Знесїню, іде що дня около 10 години рано на купно, засїв на неї в однім з шинків, а коли она надійшла приступив до неї, стрілив два рази і убив на місци, а відтак втїк. Олеськова, котрий має 28 лїт, до вчера вечера не можна було відшукати. Панасевичівна була родом з Угнова і мала лїт 27.

— Акция ратункова для потерпівших від нещасть елементарних. Комітет ратунковий при ц. к. Намістництві постановив удїлити комітетам повітовим слїдуючих вказівок, після яких має ся подавати поміч потерпівшим від послїдних злив і повений:

З кредитів, признаних на ратункову акцию з причини елементарних нещасть, закуплено для околиць навіщених нещастєм, значну скількість добірного зерна жита, а трохи менше пшеницї до сїйби і на підставі предложених старостами дат буде означена в найблизших днях та скількість зерна до сїйби, яку призначить ся для кождого повіти в цїли безплатної роздачі між рільників, котрих землеплоди знищені до тла, і ту скількість зерна, яка буде призначена до продажі по знижених цїнах тим рільникам, що навіщені елементарним нещастєм, власними силами не можуть з него двигнути ся.

Задачию повітового комітету буде отже розділити зерно безплатно і продати ту скількість зерна, яка призначена до продажі, низше цїни коштів. Збіже будуть продавати по зниженій цїнї 14 кор. за метричний сотнар жита, а 16 кор. за метричний сотнар пшеницї. Зерно безплатно розділить повітовий комітет поміж

стричи ані дуже часто, — вистане раз на три місяцї, — ані не стричи дуже коротко, а вже таки зовсїм ні аж при самій голові, бо то в додатку ще й погано. Не треба живцем робити з себе трупа. Природна лисина не поганить так чоловіка, як обстрижене при самій голові волосє.

Цїле тїло чоловіка крім підошв і долоний єсть вкрите волосєм, але оно що до скількости, довготи, грубости і краски буває дуже неоднакове. Новонароджена дитина єсть вкрита цїла мягоньким волосєм мов пушком, а вже найбільше на лици, на чолї і на плечах. До трох місяцїв се волосє зачинає щезати та й щезає таки зовсїм, лиш на чолї і на плечах лишають ся місця зарослі таки досить густим волосєм. Особливо значно щезає волос на чубку голови, а остає ся лиш із заду смуга волося, від чого дитина виглядає як старий, що вилисів.

Небавком опісля, коли перше волосє випало, зачинає відростати друге і то досить скоро, особливо на чубку, так, що росте на день майже на три десятих міліметра (0 3). Вовнисте волосє позістає ще до пятого або шестого року на плечох і барках. В міру того, як чоловік відростає, випадає й тото волосє, а зато поростають волосєм руки й ноги. Мужчини пораcтають сильнїйше волосєм і у них виступає оно також на лици. Наконець поростають волосєм і груди. Заким ше той поріст зовсїм скінчив ся, зачинає вже випадати волосє з голови і то на день по 30 до 40 волосків, а нове вирастає вже щораз слабше, аж наконець і зовсїм не росте; чоловік лисїє; насамперед щезає волосє по боках чола, відтак на самім вершку голови і випадає так, що ше лиш по заду довкола голови лишає ся смуга вкрита волосєм і нагадує згаданий повисше дитинячий вік.

Бувають однакож люди, у котрих або цїле тїло або лиш деякі его части бувають покриті довшим і густїйшим волосєм як звичайно. То суть т. зв. **волохаті люди**. З таких людий найбільше звістною була Мехіканка **Юлїя Пастрана**, бо она їздила по сьвіті і показувала ся за гроші. Цїле єї лице, шия і груди були порослі довгим волосєм. Ті, що єї виділи, кажуть, що то був скінчений страхопуд; губи у неї були страшенно грубі і висунені наперед, ніс приплесканий, а вуси спливали ся з довгою бородою, котра вкривала мало що не цїле лице; цїле чоло вкрите було довгим волосєм, зпід котрого очи виглядали як з під стріхи. Але мимо тої нечуваної погани була то людина, котра своїми незвичайно ніжними руками, своєю миленькою розмовою і своєю добротою серця уміла покрити свою погань. Єї вишукав був десь в Мехіку властитель цирку, якийсь Американець Лент, котрий возив єї по сьвіті і показував за гроші. Той Лент оснував був в Петербурзї на Невским Проспекті музей рідкостий. Славний свого часу Американець Барнум, спекулянт, властитель цирку і менажериї, званий „батьком гумбуґу“, хотів був відбити Лентови Пастрану, а той, щоби єї не стратити, оженив ся з нею та й мав з нею сина, котрий прийшов на сьвіт цїлий волохатий, зовсїм подібнісенький до своєї матери. На нещастє Лента, померла Пастрана по злогах, а в кілька днїв по ній і єї син. Лент в своїм смутку знайшов потїху в тім, що казав жінку і сина випхати та показував їх в музею Прайшера.

З инших волохатих людий звістні Росияни Андрій Євтихієв і его син. У старого Євтихієва цїле лице так було заросле волосєм, що лиш трохи очи виглядали з під него і то лиш тодї, коли їх добре підчесав; навіть его ніс був покритий волосєм. Оба Євтихієви були також і на цїлім тїлї покриті довгим волосєм, котре однакож місцями було трохи коротше як на голові.

На замку Амрас коло Інсбрука в Тироли знаходять ся образи цїлої волохатої родини, котра жила в 16. столїтю і походила з Монахова в Бавариї, а котру Швайцар Плятен так описує: В Парижи видів я чоловіка, котрий задля свого поросту на цїлім тїлї, мав велике значінє у короля Генрика II. і часто бував на его дворі. У того чоловіка було на цїлім тїлї і на цїлім лици з виїмкою місця під очима дуже густе і довге волосє, а на бровах і на цїлім чолї було так довге, що він мусїв підчісувати его в гору, щоби міг видїти. Той чоловік (якийсь шляхтич з Монахова) взяв собі був жінку, котра була зовсїм гладка так як і другі женщини і мав з нею двоє волохатих дїтий, котрі післали були до княгинї Пармн до Фляндриї. Я видів їх тут в Базилеї в 1583 роцї, коли їх з матірю везли до Італїї і казав їх тут намалювати. Хлопцеви було девять лїт, дївчинї сїм. Обоє мали на цїлім лици довге волосє, хлопець густїйше, дївчина трохи рідше; та й вздовж цїлого хребта мали дуже довге і тверде волосє.

(Дальше буде).

місцевости, вказані головним комітетом, і обдумає рівночасно, яким способом зерно, призначене на одну місцевість, має бути розділене між поодиноких рільників. Розділивши зерно, призначене на продаж, між поодинокі місцевости, візве комітет замешкалих там рільників, аби зголошували, хто і яку скількість збіжа хоче купити в міру своєї потреби, і переведе приняте, зглядно рестрінґоване оферт. Задачию комітету буде заняти ся за посередництвом своїх членів або усмотрених до того гідних довіря осіб маніпуляцією, сполученою з відбором, перехованем і розсилкою зерна для поодиноких місцевостий чи там осіб, і зібранем належитости, яка припадає за доставлене оплатно зерно.

Щоб уникнути оплати складового, комітет відбере збіже безпроволочно, як лише наспів на зелізницю, і обдумає завчасу та приладить відповідне місце на єго тимчасове переховане, до чого можуть служити громадскі шпихлірі, склади рільничих „кулок“ і т. п. Ціну за збіже, віддаване оплатно, треба зараз при відборі заплатити готівкою. А вже є річию комітету для тих відбирателів, котрі не годні заплатити ціну купна зараз, придумати жерело дешевого кредиту в громадских касах позичкових або Райфайзенках, в кредитових товариствах і т. п. та улекшити скоре одержане позички.

Комітет буде пильнувати, щоб індивідуальний розділ зерна переведено справедливо, без ніяких побічних впливів та з виключенем осіб, котрі того добродійства не потребують; дальше, щоб одержаного зерна не відпродувано і роблено єго предметом спекуляції, і в тій цїли буде вимагати, щоби замовляючий збіже — о скілько єго відносини не є докладно знані — виказав ся посьвідкою місцевої власти, кілько має ріллї та який простір гадає засіяти одержаним зерном, а евентуально жадати також задатку на забезпечене ціни купна. Означуючи так задачу комітету, полишено єму впрочім цілковиту свободу в виборі найдогіднїйших способів, ведучих до цїли, головнож в утвореню льокальних комітетів, визначеню делеґатів і мужів довіря і т. п. очевидно під строгою зі свого боку контролею.

— **Виділ рускої Бурси товариства педаґоґічного у Вижници** розписує конкурс на приняте учеників до сеї бурси за можливою найменшою оплатою в грошах і натураліях на на р. 1908/9. Позаяк виділ хоче оглянути ся за помешканем і мусить наперед знати, як менше більше велике число буде питомців, проте просить ся як найкорше зголошувати ся і довідувати ся о близших услівях принятя або у Вижници у о. Николая Ґоянюка або у Старих Кутах у п. Андрея Яворского, управителя шкіл народних тамже, почта Кути. Просить ся Всечестних Отців духовних, Вп. панів учителїв як взагалі кому лишень добро нашої молодіжи лежить на серци, повідомити родичів, наміряючих посилати свої діти до вижницкої ґімназії, о заложеню рускої бурси у Вижници. Рівночасно просить ся звішати нас про число компетентів та подбати о як найбільше їх число. Реченець зголошеня найдальше до 1 вересня с. р. — Наших патриотів по обох боках Черемоша просимо запомагати бурсу ласкавими датками в грошах або натураліях. — *Від виділу Рускої Бурси тов-а педаґоґічного в Вижници.*

— **Катастрофа з бальоном.** З Монахова в Баварії доносять: Вчера понад гори Добра перелетів бальон. Понад місцевостию Оберкоцан в хвили, коли бальон летів в значній високоті відорвала ся, лодка і впала на землю. Воздухоплавці, братя Гартманн, які були в лодці, згинули на місци. Тїла їх привезено до Оберкоцан.

Телеграми.

Ішль 21 серпня. Міністер справ внутрішних Бінерт прибув тут вчера о год. пів до 11 вечером.

Відень 21 серпня. Міністер просьвіти затвердив ухвалу колеґії професорів, силою котрої установлено др. Збіґнева Паздра приватним доцентом економії на політехніці у Львові.

Париж 21 серпня. Близь По (Pau) наїхав поїзд з путниками, їдучими з Парижа до Люрд, на поїзд товаровий. Пятнайцять осіб єсть ранених а з тих 11 на смерть. Ранених привезено до шпиталю в По.

Петербург 21 серпня. (П. А.) Губернію Баку оголошено яко загрожену холерою.

Константинополь 21 серпня. Відповідь австро-угорского правительства на росийску окружну ноту в справі Македонії зробила в молодотурецких кругах добре враженє.

Сідне 21 серпня. Причалила тут американьска воєнна фльота.

Атини 21 серпня. З Монастиря доносять, що Болгари обсадили належачу до Греків церков в Кількіно. В виду представлень Греків постановили власти завізвати Болгарів до віддання церкви.

Льондон 21 серпня. До „Daily Chronicle“ доносять з Сан Франціско: Позаяк пожежі лісів в долині Йоземіт в Каліфорнії готові розширити ся на парк народний, покликано войско до акції ратункової.

НАДІСЛАНЕ.

Рух поїздів зелізничих

важний від 1 мая 1908 — після часу середно-европейского.

ПРИМІТКА. Грубі числа означають поспішні поїзди; нічні поїзди означені **зьвіздкою (*)**. Нічна пора числить ся від **6** год. **вечером** до 5 год. 59 мін. рано.

Приходять до Львова:

З Кракова: **8·40, 2·30, 8·55, 1·30,** 5·50*, 7·25, 9·50, 5·45, 9·50*.
„ Ряшева: 1·10.
„ Підволочиск (голов. дворець): 7·20, 12·00, **2·15,** 5·40, 10·30*.
„ Підволочиск (на Підзамче): 7·01, 11·40, **2·00,** 5·15, 10·12*.
„ Черновець: **12·20, 6·40*,** 8·07, **2·05,** 5·57, 9·30*.
„ Коломиї, Жидачева, Потутор: 10·20.
„ Станиславова: 5·40*, 10·05*.
„ Рави і Сокаля: 7·10, 12·40.
„ Яворова: 8·26, 5·00.
„ Самбора: 8·00, 10·30, 2·00, 9·10*.
„ Лавочного, Калуша, Борислава: 7·29, 11·43, 11·00*.
„ Стрия, Тухлї (від 15/6 до 30/9): 3·50.
„ Белзця: 4·50.

Відходять зі Львова:

До Кракова: **7·00*, 12·45*,** 3·50, **8·25,** 8·40, **2·45,** 6·12*, 7·35*, 11·15*.
„ Ряшева: 3·30.
„ Підволочиск (головний дворець): 6·20, 10·40, **2·16,** 7·45*, 11·10*.
„ Підволочиск (з Підзамча): 6·35, 11·03, **2·31,** 8·08*, 11·32*.
„ Черновець: **2·50*,** 6·10, **9·10,** 9·35, **2·33,** 10·38*.
„ Стрия, Дрогобича, Борислава: 11·25*.
„ Рави, Сокаля: 6·14, 7·10*.
„ Яворова: 6·58, 6·30*.
„ Самбора: 6·00, 9·05, 4·00, 10·45*.
„ Коломиї і Жидачева: 6·03*.
„ Перемишля, Хирова: 4·00.
„ Лавочного, Калуша, Дрогобича: 7·30, 2·25, 6·42*.
„ Бельця: 11·05.
„ Станиславова-Ворохти (від 1/7 до 25/7): 6·40.

ПОЇЗДИ ЛЬОКАЛЬНІ.

До Львова:

З Брухович (від 1 мая до 31 мая) що дня 8·15 рано, 8·20 вечер, в неділї і римо-кат. сьвята 3·27 по полудни і 9·25 вечер; (від 1 червня до 30 червня і від 1 вересня до 30 вересня) що дня 8·15 рано, 3·27 по полудни, 8·20 і 9·35 вечер, в неділї і римо-кат. сьвята 1·45 по полудни, (від 1 липня до 31 серпня) що дня 8·15 рано, 3·27 і 5·30 по полудни, 8·20 і 9·35 вечер, в неділї і римо-кат. сьвята 10·05 перед полуд. і 1 46 по полудни.

З Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 1·15 по полудни і 9·25 вечер; (від 3 мая до 15 вересня в неділї і римо-кат. сьвята) 10 10 вечер.

Зі Щирця від 28 мая до 13 вересня в неділї і рим.-кат. сьвята 9·58 вечер.

З Любіня від 17 мая до 13 вересня в неділї і рим.-кат. сьвята 11·45 вечер.

Зі Львова:

До Брухович (від 1 мая до 31 мая) що дня 7·20 рано, 3·45 по полудни, в неділї і римо-кат. сьвята 2·30 по полуд. і 8·34 вечер; (від 1 червня до 30 червня і від 1 вересня до 30 вересня) що дня 7·21 рано, 2·30 і 3·45 по полудни, 8·34 вечер, в неділї і римо-кат. сьвята 12·41 по полуд. (від 1 липня до 31 серпня) що дня 7·21 рано, 2·30, 3·45 і 5·50 по полуд., 8·34 вечер, в неділї і римо-кат. сьвята 9·00 перед полуд. 12·41 по полуд.

До Рави рускої 11·35 в ночи (що неділї).

До Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 9·15 перед полуднем і 3·35 по полудни; (від 3 мая до 15 вересня в неділї і рим. сьвята) 1·35 по полудни.

До Щирця 10·35 перед полуднем (від 28 мая до 13 вересня в неділї і рим. сьвята).

До Любіня 2·15 по полудни (від 17 мая до 13 вересня в неділї і рим. сьвят).

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

Ц. к. уприв. галицкий акцийний

БАНК ГІПОТЕЧНИЙ

у Львові.

Філії: в Кракові, Чернівцях, Тернополи. — **Експозитури:** в Станиславові, Підволочисках, Новоселици.

КОНТОРА ВИМІНИ

купує і продає всякі вартістні папери і монети по найдокладнійшім дневнім курсі, не числячи ніякої провізиї.

Біржеві замовленя

виконує ся під найприступнійшими услівями і **уділяє ся всяких** інформаций що-до певної і користної **льокациї капіталів.**

ВСЯКІ КУПОНИ

і **вильосовані** цінні папери виплачує **ся без** потрученя провізиї і коштів.

БЕЗПЛАТНЕ ПЕРЕГЛЯДАНЄ

чисел льосів і инших паперів підлягаючих льосованю.

ОБЕЗПЕЧЕНЄ ЛЬОСІВ

перед стратою з причини вильосованя.

Депозитовий відділ

приймає вкладки і виплачує задатки на біжучий рахунок, бере до перехованя цінні папери і уділяє на них задатки.

☛ Надто заведено на взір заграничних інституций так звані

Сховкові депозити
(Safe Deposits).

За доплатою 50 до 70 К річно депозитар одержує в сталевій панцирній касі сховок до виключного **ужитку** і під **власним** ключем, де **безпечно а дискретно** може переховати своє майно або важні документи. В **тім напрямі** **почивив** банк гіпотечний як найдальше ідучі зарядженя.

Приписи дотично сего рода депозитів можна одержати безплатно в депозитовім відділі.

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. — (Телефона ч. 527).